

Władysław Różycki

Official Number	76762
Rank	polski: kpt.pil./307;238 DM/ brytyjski: F/Lt
Date of birth	1907-08-11
Date of death	1970-08-08
Cemetery	Toronto, Bloor Street West - Park Lawn Cemetery Wsp. 43.648622, -79.505146
Grave	
Photo of grave	
Country	Kanada
Period	Okres powojenny

Source

"Lotnictwo polskie w 1939 r. A. Kurowski
 "Polskie Eskadry w Wojnie Obronnej 1939..." J. Pawlak
 "Polskie lotnictwo myśliwskie w boju wrześniowym" J.B. Cynk
 "Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek
 "W pomorskiej gardzieli" K. Sławiński

Władysław Różycki urodził się w m. Jurkowice, gm. Opatów w rodzinie Franciszka i Antoniny Różyckich (W. Grudniak).
 W 1928 roku wstąpił do wojska i skierowano go do 3 Pułku Lotniczego, przydzielając do 35 Eskadry Liniowej. Z tej jednostki poszedł na kurs pilotażu do Centrum Szkolenia Podoficerów Lotnictwa. Następnie wstąpił do Szkoły

Podoficerów Lotnictwa w Bydgoszczy. W międzyczasie służył w 6 pułku we Lwowie. Tam poznał swoją przyszłą żonę. W 1935 roku reprezentował pułk podczas uroczystości pogrzebowych marszałka Józefa Piłsudskiego. W dalszym ciągu swojej edukacji lotniczej ukończył Szkołę Podchorążych Lotnictwa w Dęblinie jako absolwent XI promocji. Otrzymał przydział do 141 eskadry w 4 Pułku Lotniczym w Toruniu. Przebył z nią szlak bojowy. Między innymi 2 września, jako boczny kpt. Rolskiego, brał udział w ataku na niemieckie czołgi. Wraz z całą jednostką ewakuował się do Rumunii 18 września 1939 roku. Później do Francji. Po klęsce Francji przedostał się do Anglii.

19 sierpnia 1940 roku przybył do 238 dywizjonu stacjonującego w St.Eval. 11 i 25 września zgłosił zestrzelenie He-111 a 28 tegoż miesiąca Me-110. 20 listopada 1940 roku otrzymał przydział do stacjonującego w Tern Hill 306 dywizjonu. Zameldował się w jednostce dzień później. 23 grudnia odznaczono go Krzyżem Walecznych. Pierwszego lutego 1941 roku po raz drugi przyznano mu Krzyż Walecznych. Trzeciego maja 1941 roku odszedł do służby w 23 dywizjonie stacjonującym w miejscowości Ford. 10 września tegoż roku uhonorowano go Krzyżem Srebrnym Virtuti Militari. Osobiście meldował gen. Sikorskiemu, jako dowódca eskadry "A", cały dywizjon.

23 kwietnia 1942 roku przeniesiono go do 307 dywizjonu e Exeter. 20 sierpnia po raz trzeci otrzymał KW. 15 listopada AVM Orlebar, dowódca 10 Grupy Myśliwskiej, udekorował Różyckiego DFC. W swojej książce "Przez ciemnię nocy" Andrzej Jańczak twierdzi, że ta dekoracja miała miejsce 10 września. Kenneth Wynn w "Men of the Battle of Britain" podaje datę 15 listopada. AVM Orlebar spóźnił się na uroczystości całe 8 godzin i trzeba było całe towarzystwo zganiać by odznaczyć Różyckiego. 11 listopada, wg Wynna, przeniesiono Władysława Różyckiego do sztabu 10 Grupy Myśliwskiej. 28 maja 1943 roku trafił do 54 OTU jako instruktor. Czwartego października powrócił do służby w 32 dywizjonie stacjonującym w mieście Sigonella we Włoszech. W lipcu 1944 roku dywizjon powrócił na Wyspy Brytyjskie. 22 sierpnia 1945 roku Różycki otrzymał przydział do 5 Ferry Unit .

W sierpniu 1946 roku został zdemobilizowany. 31 października po raz czwarty otrzymał KW. Wynn w swojej książce podaje, że wrócił do kraju po wojnie.

Faktycznie, Różycki pozostał Anglii i próbował ściągnąć z kraju rodzinę, żonę Walentynę, córkę Zofię i syna Andrzeja. Udało się i rodzina połączyła się w 1946 roku w Niemczech. Po wojnie osiedli w Anglii, w Melton Mowbray. W 1948 roku wyemigrowali do Kanady. Wraz z innymi Polakami Różyccy otworzyli w Toronto, istniejącą do dziś piekarnię, "Ontario Bread Ltd.". Władysław Różycki zmarł 8 sierpnia 1970 roku. Dwanaście lat później, 13 września, odeszła z tego świata jego żona Walentyna. Spoczęła na Park Lawn Cementary Etobicoke, obok męża. Do dziś w Kanadzie żyją ich dzieci i wnuki.

Składam podziękowanie Andrzejowi Opali za informacje o dziadku i zdjęcia.

Informacja: Andrzej Opala